

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2017

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ἑννέα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Τετάρτη. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος. (+250). Περπετούας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (+202). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (+870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου (+1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἵσοδον, Ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἑφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἑπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυρ. κη' ἐπιστ. (Κολασ. α' 12-18)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-38). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου συμπάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἄβυσσοτόκον». Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

2. Πέμπτη. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς δευτεροῦνται). Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ: τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ: «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ: τῆς ἐορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρ. 2, «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ» (Λκ. β' 25-32).

Ὁ ν' ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἄβυσσοτόκον»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου τὴν τιμιωτέραν) εἰς τὴν θ' ὥδην τὰ μεγαλυνάρια «Ἀκατάληπτον ἐστί» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίσ), εἶτα ὁ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμον σκιᾷ».

Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ: «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ: ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Ἀπόστολος 2ας Φεβρ., «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἑβρ. ζ' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστίν).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἐορτῆς.

2. Μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εὐχὴ Ἀπολύσεως λέγεται ἢ ἐν τῷ ἐσπερινῷ τῆς ἐορτῆς παρατεθεῖσα.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν Λειτουργίαν ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς».

3. Παρασκευή. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10)· Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρ. (Λκ. β' 25-38).

4. Σάββατον. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος (†347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Ἀγάθης μάρτυρος (†251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774). «Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἀγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἑμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἀρχεῖται τὸ Τριῳδίον

Σημειώσεις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἡντρεπισμένον σκίμπος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου, ἐνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρὸς τὸ Τριῳδίον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν οἰκίαν θεσιν αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ', Ἑωθινὸν ΙΑ'. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΓ' Κυριακῆς-ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΖ' Λουκᾶ (Τελώνου & Φαρισαίου)

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»: ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μὴ προσευξώμεθα» (δὶς) καὶ «Φαρισαῖος κενοδοξία» (ἅπαξ), καὶ τῆς ἐορτῆς 3 προσόμοια (5ης Φεβρ.) «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ., Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕἰΣΟΔΟΣ: «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ: τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος» (5ης Φεβρ. εἰς τὸ Καὶ νῦν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς (5 Φεβρ.).

Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ: ἐωθινὸν (α') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας» καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός», «Τὰ πλήθη».

ΚΑΝΟΝΕΣ: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμένον», Δόξα, τὸ ἕτερον «Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι τελώνην», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον κάθισμα τῆς ἐορτῆς «Νηπιάζει δι' ἐμέ» (Φεβρ. 2, μετὰ τὸν πολυέλεον)· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιά καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ: «Ἅγιος Κύριος», τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ Τριωδίου «Ὑψηγορίαν φύγωμεν» καὶ τῆς ἐορτῆς «Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον» (5 Φεβρ.).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς: στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, ἢ τοι α – «Ἀνάστηθι, Κύριε», β – «Ἐξομολογήσομαί σοι»), Δόξα, «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις», εἰς δὲ τὸ γ' «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»). [Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ὥδή τοῦ Τριωδίου εἰς 4.]

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν: ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

ΑΝΑΪΝΩΣΜΑΤΑ: Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστ., «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, ἥ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

6. Δευτέρα. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου (†891). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 9-13).

Εἰδήσις. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδικὴ Λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῇ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φυλλάδος, ἀλλ' εἰς τὸν ἐσπερινὸν ψάλλονται καὶ τὰ 6 ἐσπέρια προσόμοια τοῦ ἱεράρχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· εἰς τὴν Λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου, ἃ περ ζῆται τῇ 13ῃ Νοεμβρίου.

7. Τρίτη. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

8. Τετάρτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ὕμνων τῆς ἐορτῆς (μεθεόρτων) ἄνευ καταβασίων καὶ δοξολογίας μεγάλης, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

9. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257), Μαρκέλλου ἐπισκ. Σικελίας, Φιλαργίου ἐπισκ. Κύπρου, Παγκρατίου ἐπισκ. Ταυρομενίου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς καταλιμπανομένων:

ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν,

ἐν τῷ Ὄρθρῳ τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

10. Παρασκευή. Χαράλαμπος ἱερόμ. τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὔσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· ἐπισφραγιστικὸν τοῦ ἀπολυτικίου τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, ζήτει Τρίτη ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.– τοῦ ἀγίου, ζήτει 26 Ὀκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

11. Σάββατον. Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας Αὐγούστης (†867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος»· εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» δεσποτικὰ τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ ἕτερα 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, ψάλλομεν δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ δοξαστικά τοῦ ἀγίου· εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ). Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως (†901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748). Ἦχος β', ἑωθινὸν β'.

Ἦχος α', Ἑωθινὸν Α'. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΔ' Κυριακῆς-ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου)

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος»· κοντάκιον «Ὁ θεῖος βλαστός».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»: ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Τριωδίου 3, Δόξα, «Ὡ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰς ὉΔΟΣ: «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ: τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ: «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ: ἑωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ: ὁ ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα* τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ὧς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ: «Ἅγιος Κύριος», τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον» καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς: ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3, Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν: ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς πατρῶας δόξης σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. ζ' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο νιούς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιόν ἔστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: «Αἰνεῖτε»· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας.

Εἰδήσις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

13. Δευτέρα. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

14. Τρίτη. Αὐξεντίου ὁσίου (†470). Ἀβραάμ (ε' αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἰ.) τῶν ὁσίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).

15. Τετάρτη. Ὁνησίμου ἀποστόλου (†109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αἰ.), Μαῖωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ (†1960).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

16. Πέμπτη. Παμφίλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

17. Παρασκευή. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος (†307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (α' αἰ.), Αὐξιβίου ὁσίου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Θεοστηρίκτου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ Βυζαντίου (†1795) τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Ἰω. 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

18. Ψυχασάββατον . «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Λέοντος πάπα Ῥώμης (†461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἰ.). (τὰ σχετικὰ τοῦ α' ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.)

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»: –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικά τοῦ β' ἤχου 3 («Τῶν ἁγίων μαρτύρων», «Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν», «Μεγάλη ἡ δόξα»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Παρήλθεν ἡ σκιά».

ΑΝΕΥΕΣΟΔΟΥ: «Φῶς ἰλαρόν», ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ διάκονος) τὴν ἐκφώνησιν «Ἐσπέρας· προκεείμενον», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ', τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν»· εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ: τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ β' ἤχου*, ἤτοι: α) ἄνευ στίχου «Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ», β) μὲ στίχον «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ», γ) μὲ στίχον «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανμάστωσεν ὁ Κύριος», «Τῶν ἁγίων σου τὰ πλήθη», δ) μὲ στίχον «Ἐέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Πᾶσα πόλις καὶ χώρα» (ζήτει ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου τῷ Σαββάτῳ πρῶτ' εἰς τοὺς αἶνους, ἤχος β'), Δόξα, «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβεῖαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΟΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ: Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προὔμνια καὶ στίχους: τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ὥδης εἰς τὸ «Πρεσβεῖαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλίσθησονται»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ»·

μετὰ τὴν Θ' ὥδην ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ: «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΟΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ: Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ'

ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἅπαξ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπανσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπανσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ...»

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὢν ἐυλόγητός» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἡχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἀγίους», «Ἀθλοφόροι Κυρίου», «Ἀπόστολοι, μάρτυρες» –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ: Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὰ βημόθυρα, ἴσταται πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ προτεθέντα κόλλυβα, καὶ ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «Ἀνάπανσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΟΝ: Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλίσθησονται»*. Ἀπὸ γ' ὥδῃς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου), ἡ αἵτησις, καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ὅς' ὥδῃς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἡ αἵτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς «Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ: «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἕτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἰΝΟΥΣ: στιχηρὰ προσόμοια «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὁρθροῦ τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ: τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἡχοῦ) «Ρύμην τοῦ θανάτου» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχосαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΟΝ: «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου· ἂν ὅμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς Λειτουργίας («τῶν καθημερινῶν»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ: ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθῆτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ: Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ μετὰ τὴν εὐχὴν «Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων», τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ: Μετὰ ταῦτα οἱ χοροὶ τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ'), ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589).

Ἦχος β', Ἐωθινὸν Β'. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ** ΛΕ' Κυριακῆς-ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (τῆς Αποκρεω)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»: ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ: «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ: τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΟΝ: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα», τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΟΥ: έωθινόν (γ') μετά της τάξεως αὐτοῦ· μετά τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ιδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παρалаιπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν»)· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: οἱ εἰρμοὶ «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἶρμος «Ἀσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ: «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ: στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ὧς τὸ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἴΣΟΔΟΝ: ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὧν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Τριωδίου §13. Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς τοῦ Τριωδίου.

20. Δευτέρα τῆς Τυρινῆς. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Εὐφραινέσθω»· κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὥρας, ἡ εὐχή τῆς (μικρᾶς) ἀπολύσεως «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικὰ δύο «Ἥμαρτον, Κύριε, ὁ Θεός μου», «Πρόφθασον, Κύριε, ἐξελοῦ με», τῶν ἁσωμάτων ἐν «Χορείας ἁσωμάτων» καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 20) προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Δεῦρο, ψυχὴ μου».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον «Ἴδου δὴ ἐὺλογεῖτε» καὶ τὸ «Καταξίωσον».

Εἰς τὸν Στίχον: τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν» δῖς, τὸ ὁμόηχον α' μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου» ἅπαξ, εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ: τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον «Τῇ ἀνατραφείσῃ» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον). Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τῇ ἀνατραφείσῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: [μετὰ τὴν α' στιχολ.] τὰ κατανυκτικὰ τῆς Δευτέρας τοῦ γ' ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), ἀλλὰ πρὸ τοῦ θεοτοκίου εἰς τὸ Δόξα λέγομεν τὸ μαρτυρικὸν «Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας»· εἶτα [μετὰ τὴν β' στιχολ.] τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου (δῖς) μετὰ τοῦ θεοτοκίου (Δευτέρας Τυρινῆς).

ΚΑΝΟΝΕΣ: οί δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α', η' καὶ θ')· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Ἐπειδὴ δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «Στερέωσον ἡμᾶς», αἴτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἐν τέλει τῆς ζ' ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου «Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων», αἴτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον· εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν», ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' Τριωδίου «Ὑμνον σοι προσφέρομεν», «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' Τριωδίου «Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ: (τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἄνευ τοῦ θεοτοκίου καὶ τὸ) τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὡς συνήθως ἐν ταῖς ἀπλαῖς καθημεριναῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑἰΝΩΝ: στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμώχον αὐτοῦ θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὁρθοῦ «Ὅτι πάντων ὑπάρχεις» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον [«Ἀρχιστράτηγι Θεοῦ» καὶ] «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Απόστολος: Δευτ. τυροφάγου (Γ' Ἰω. 1-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

21. Τρίτη τῆς Τυρινῆς. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ σχολαστικῶν (†577).

Εἰς τὴν θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικὰ 2, τοῦ προδρόμου προσόμοιον ἐν καὶ τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὁλος ὁ βίος μου»· εἰς τὸν στίχον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «Μνήμη δικαίου», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμώχον θεοτοκίον «Θείας γεγόναμεν κοινωνοί» (βλ. εἰς Ὁρολόγιον).

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἀπολυτίκιον «Μνήμη δικαίου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, ὁμώχον θεοτοκίον «Θείας γεγόναμεν κοινωνοί». Καθίσματα τῆς ἡμέρας ὡς ἐσημειώθησαν χθές. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς η' καὶ θ')· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Εἰς τὴν β' ᾠδὴν λέγομεν μόνον τὰ δύο τριώδια προτάσσοντες αὐτῶν τὸν εἰρμὸν τοῦ α'· «Ὡς ὁμβρος ἐπ' ἄγρωσιν καὶ ὥσει νιφετὸς ἐπὶ χόρτον καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου» (ὁ δὲ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν εἰρμὸς τοῦ β' Τριωδίου παραλείπεται). Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν σημειωθεῖσαν χθές τάξιν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁρθοῦ ἀπολυτίκιον «Μνήμη δικαίου», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμώχον θεοτοκίον «Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε» (βλέπε εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια, ἤχος β', Τρίτη πρωΐ).

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς Λειτουργίας. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Μνήμη δικαίου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον [«Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε» καὶ] «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Ἀπόστολος: Τρίτης Τυρινῆς (Ἰούδα 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

22. Τετάρτη τῆς Τυρινῆς. Ἡ εὐρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία Λειτουργία.

Εἰς τὴν Θ'. Τὰ συνήθη τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ἑσπέρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς σταυρώσιμα δύο καὶ τῆς Θεοτόκου ἓν, καὶ ἐκ τοῦ μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον σταυροθεοτοκίον. Ἄνευ εισόδου «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ ψάλλεται, ἀντὶ τοῦ συνήθους προκειμένου, εἰς ἤχον πλ. β' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν», τὸ δὲ γ' «[Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ] Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.λπ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. καὶ οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.τ.λ.. Εἶτα «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν ἐὺλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις εἰς τὸν ἤχον τῆς ἐβδομάδος (γ') μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει» κ.λπ., καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ γ' ἤχου «Τριάς ὁμοούσιε», μὲ κατάληξιν εἰς τὸ μὲν πρῶτον «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ δεύτερον «πρεσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὸ τρίτον «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ. τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς Παρακλητικῆς δύο σταυρώσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· εἶτα [μετὰ τὴν β' στιχολ.] τὰ τοῦ Τριωδίου (Τετάρτης Τυρινῆς). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· λέγομεν τὸν α' κανόνα τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν), τὸν τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) καὶ τὸν τοῦ Τριωδίου (ἄνευ εἰρμῶν), ἀλλὰ εἰς τὰς ᾠδὰς γ' ἢ καὶ θ' (καταλιμπάνονται ἢ Παρακλητικὴ καὶ τὸ Μηναῖον καὶ) λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Τριωδίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μαζί μὲ τοὺς δύο συναπτομένους τριωδίους κανόνες. Ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν» (ὅλοι οἱ εἰρμοὶ σήμερον ψάλλονται ἀπὸ τοῦ Τριωδίου), αἵτησις καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου· ἐν τέλει τῆς ζ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην», αἵτησις, ἀντὶ κοντακίου τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου «Τῶν ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην» (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος γ', Τετάρτη πρωὶ) καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, ἐὺλογοῦμεν», ὁ ἐν τέλει τῆς η' ᾠδῆς εἰρμὸς «Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς εἰρμὸς «Τὴν ὑπερφνωῶς σαρκί» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστί». Μετὰ τὴν αἵτησιν, ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ γ' ἤχου ἐκ τοῦ Τριωδίου «Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου» (τρὶς) μὲ κατάληξιν εἰς μὲν τὸ α' «Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) καὶ σῶσόν με», εἰς δὲ τὸ γ' «Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με». [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν.] Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες». Εἶτα «Κύριε, ἐλέησον» (μ') καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ᾠραὶ α', γ' καὶ ζ', ἀκριβῶς ὡς ἔχουν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῆς ζ' ὥρας «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν», τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, ἢ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκείμενον, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· εἶτα «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν», ἢ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ζ' ὥρας, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἢ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις.

Εἰδήσις. Κατ' ἔθος τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπικρατῆσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης Τυρινῆς ἐβδομάδος οὔτε τελεία θ. Λειτουργία (Χρυσοστόμου) οὔτε τοιαύτη προηγιασμένων θείων δώρων τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ὁπότε καταλιμπάνεται ἢ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἢ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

23. Πέμπτη τῆς Τυρινῆς. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκεται ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ προφητεία μετὰ τοῦ ἐν τέλει αὐτῆς προκειμένου. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰ καθίσματα τῶν στιχολογιῶν, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (μὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ α') καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν), ἀλλ' εἰς τὰς ᾠδὰς δ', η' καὶ θ' λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ τοὺς κανόνας τῶν δύο τριωδίων, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς Τυρινῆς (Ἰούδα 11-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς Τυρινῆς (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-45).

24. Παρασκευὴ τῆς Τυρινῆς. Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεΐᾳ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, ἑσπέρια στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ιδιόμελον αὐτοῦ «Θησανρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος: «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ: (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνός) στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου», εἰς δὲ τὸ γ' «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ιδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν» (ζήτει αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ: «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ιδιόμελον «Ἡ πρῶν ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ κείμενα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὁρθρου, ἐν ᾗ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30).

ΚΑΝΟΝΕΣ: ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Ματθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: «Εἰς μνημόσυνον» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

25. Σάββατον τῆς Τυρινῆς. «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἀγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ρηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν»· ἄνευ εἰσόδου, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον, τὸ «Καταξιώσον» κ.λπ..

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριωδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «Ἄισμα ἀναπέμψωμεν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»· οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...»· δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κάλφα ἐν Κων/πόλει (†1575).

Ἦχος γ', Ἑωθινὸν Γ'. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ καὶ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Τυροφάγου)

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»: ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος: «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ: τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ἥλιος ἀκτῖνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀννυνοῦμεν», τὰ Τριαδικὰ «Ἐξίον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, α' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεστοῦν δύο θεῖαι Λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων (Τετάρτη καὶ Παρασκευή).

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ: ἑωθινὸν (δ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὰ ιδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ζ' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ: οἱ εἰρμοὶ «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἶρμος «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ: «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς» καὶ τοῦ Τριωδίου «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε» καὶ «Ἀποικισθέντες, Κύριε», ὃ ἐστί καὶ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνους: ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 3, «Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ» κ.λπ. –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ἐφθασε καιρὸς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἴΣΟΔΟΝ: ἀπολυτίκια «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς Τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ' 14-21). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»· κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»:» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικά τοῦ δ' ἤχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 27) ἕτερα 3 «Κατ' εἰκόνα γενόμενος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον «Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον».

ΕἴΣΟΔΟΣ: μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν.

Ἡ ἐκτενὴς «Εἰπῶμεν πάντες», «Καταξιώσον» καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὸν Στίχον: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» ἅπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις».

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐνλόγησον, πάτερ»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν ἐνλόγητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγ. Ἐφραίμ «Κύριε καὶ δέσποτα», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ἣ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἶδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικούς ἐσπερινούς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἐκάστης ἑβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

27. Καθαρὰ Δευτέρα. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

Ἀρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί (παραλειπομένου τοῦ μεσονυκτικοῦ «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν»).

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ὁ ἱερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐνλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθὺς* «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον. Τὰ εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ: Εἰς τὸν ἤχον τῆς ἑβδομάδος (δ' ἤχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικοὺς ὕμνους* τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: εἰς τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (Δευτέρας τοῦ δ' ἤχου, ἃ περ ζητεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α' ἐβδομάδος «Τῆς νηστείας τῇ θεῖᾳ ἀπαρχῇ», κ.λπ.). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς».

ΚΑΝΟΝΕΣ: Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικάι ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προϋμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἑξῆς· εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριῶδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ᾠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἂν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριῶδια, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου), αἰτησις, ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ Τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἰτησις καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η' ᾠδῇ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»)

Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου, «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστί». Αἰτησις, καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ: ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία», κ.τ.λ.).

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑἰΩΡΑΙ: ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστής» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Δι' εὐχῶν», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἤχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφϋμνίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Ὁρολογίῳ τάξιν. Εἴτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», τὸ «Ἄνεις, ἄφεις», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἱερεὺς «Ὅτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἁγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι, μεθ' ἧς ἄρχεται

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»: Ἑσπέρια, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 (σήμερον «Πᾶσαν ἁμαρτίαν» κ.λπ.) καὶ 3 τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου (σήμερον τῆς 28ης Φεβρ. «Τῆς μακαριότητος» κ.λπ.), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἡ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἡ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος).

ΑΝΕΥΕΙΣΟΔΟΥ: «Φῶς ἱλαρόν», ὁ ἱερεὺς «Ἑσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν Στίχον: ἅπαντα τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἤχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. (τὸ τελευταῖον κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. λέγεται χῦμα), τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρεῖς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ὥδης μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικούς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗ τινος ἐψάλη ὁ ἑσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ.

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ κείμενα τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἔτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἑσπέραν ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριωδίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

28. Τρίτη. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας (†457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1751). Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου.

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν (ὃ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὀρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινός τῆς ἐπομένης ἄνευ Προηγιασμένης.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.
2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν Προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ Προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (τυπικὸν Τριωδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικά εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις Προηγιασμένης καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ, πλὴν βεβαίως Σαββάτου, Κυριακῆς, τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
3. Αἱ μνήμαι ἑορταζομένων ἁγίων, αἱ ὁποῖαι συμπίπτουν ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, εἶναι ὀρθότερον νὰ μετατίθενται ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, συμφώνως μὲ τοὺς μθ' καὶ νὰ κανόνας τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου (ἔτους 360). Ἐξαιροῦνται αἱ μνήμαι τοῦ ἁγ. Χαραλάμπους (10 Φεβρ.), τοῦ Προδρόμου (24 Φεβρ.) καὶ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα (9 Μαρτίου).
4. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

ⲁ Ἐπειδὴ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς εἶναι μὲν θεομητορικὴ, μετέχει ὅμως καὶ δεσποτικοῦ χαρακτήρος, εἶναι δυνατόν νὰ ψαλῇ τὸ ἰδιαίτερον αὐτῆς κοινωνικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων· ἀλληλούια». Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ὁμοία ἑορτὴ (ὡς δεσποτοθεομητορικὴ) τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνέκαθεν εἶχεν ἴδιον κοινωνικόν.

ⲁ Μεσῳδιον κάθισμα, ἡχος α', πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἀγκάλας πατρικὰς διανοῖξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἑμὸν κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσιν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν, σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραυγάζω· ἡμάρτηκα, σῶσόν με. (Κων. Παπαγιάννη, «Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ Τριώδιον», Θεσσαλονίκη 2006, σ. 27 καὶ 28)

* Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλεται κανονικῶς τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἤχου, ὡς ἐξῆς.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλυσιν ἢ μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι ἢ οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν ἢ καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασιν· Κύριε, πρεσβεῖαις αὐτῶν ἑλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται.

Οἶμοι ὅσον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ ἢ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἶμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὅμματα ῥέπουσα ἢ ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα ἢ οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Δι' ὅ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπausιν ἢ παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα ἢ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστοουργήσας με ἢ εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι ἢ τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἣ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστου πράξεως ἢ φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαί μου, ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

* Ἄν ἀπαιτηθῇ δ' στίχος, λέγεται ὁ ἐξῆς· «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰ δὲ καὶ ἕτερος, ἐπαναλαμβάνεται εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς σύνηθες· [ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ καλούμενοι βασιλικοὶ ψαλμοὶ (19 καὶ 20) ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν Τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ὡς ἐξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς». Τρίτη: «πρεσβεῖαις τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς». Πέμπτη: «πρεσβεῖαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «πρεσβεῖαις τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς» ἢ «πρεσβεῖαις τῆς ἀθληφόρου...» ἢ «πρεσβεῖαις τῶν μαρτύρων...» ἢ «πρεσβεῖαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς» κ.λπ.). Ἄν ὅμως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἐορτῆς, ἢ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α', πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὐσης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μετὰ τὸ «πρεσβεῖαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς».

Τοῦ 3ου Τριαδικοῦ ὕμνου ἢ συμπλήρωσις γίνεται αἰείποτε μετὰ τὸ «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς».

* Ἰστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μετὰ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς Τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μετὰ τὸ «σῶσον ἡμᾶς», ἀλλὰ μετὰ τὸ «καὶ σῶσόν με» (π.χ. «πρεσβεῖαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με», τὸ δὲ γ' πάντοτε μετὰ τὸ «πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με»).